

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

PROSINEC 2013

č. 10

ADVENT VYJADŘUJE ZÁVAŽNOST NAŠÍ SITUACE

Benedikt XVI.

Boží Syn svým příchodem chtěl dosáhnout plné účasti na naší lidské situaci. Nesdílel s námi hřích, ale pro naši spásu vytrpěl všechny jeho důsledky. Církev stále znovu prožívá milost tohoto spoluutrpení, tohoto „příchodu“ Božího Syna do naší lidské úzkosti, které se dotknul naplno.

Čekáme na Boha, ne na nějakou dekoraci!

Advent s maximální silou vyjadřuje veškerou závažnost naší situace, naši extrémní potřebu spásy. Čekáme na Boha, nikoliv jako na nějakou pěknou dekoraci již spaseného světa, ale jako na jedinou cestu vysvobození ze smrtelného nebezpečí. A víme, že On sám, Osvoboditel, musel

trpět a zemřít, aby nás z tohoto vězení vyvedl.

Bůh nás nenechal samotné, je tady...

Slovo advent lze přeložit slovem „přítomnost“ či „příchod“. V jazyce antického světa to byl výraz, který se používal k označení příchodu funkcionáře, návštěvě krále či císaře v nějaké provincii. Mohl však znamenat také příchod božstva, které vychází ze své skrytosti, aby zjevilo svou moc.

Křesťané přijali slovo advent, aby jím vyjádřili svůj vztah k Ježíši Kristu. Ježíš, Král, vstoupil do této chudé provincie nazvané Země, aby navštívil všechny. Slovem adventus se v podstatě chtělo říci: Bůh je tady, nevzdálil se ze světa, nene-

chal nás samotné. I když jej nemůžeme vidět či se jej dotknout, on tady je a přichází nás navštěvovat mnoha způsoby.

Bůh vstupuje do mého života

Význam „adventu“ tudíž obsahuje také termín *visitatio*, který znamená „návštěvu“. V tomto případě jde o návštěvu Boha. On vstupuje do mého života a obrací se ke mně. Z běžného života máme

všichni zkušenost, že máme málo času pro Pána a málo času také pro sebe. Advent, nás vybízí zastavit a vnímat jednotlivé události dne jako znamení, která nám dává Bůh. Jako znamení pozornosti, kterou má pro každého z nás.

*Zpracováno podle promluv papeže
Benedikta XVI. (NN)*

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

SMIŘTE SE S BOHEM!

Adventní zamyšlení

Tato Pavlova výzva platí jen pro křesťany. Smiřte se s Bohem (2 Kor 5,20), který se projevuje, i když mu nerozumíte! V islámu to není třeba. Tam Alláha chápou bez problémů. Je nadřazený, k lidem nepřichází; dal jim dost a slibuje víc. Padají na tvář, žádný se ani neodváží ptát se, proč se to nebo ono děje. Alláh je přece suverén, Bůh takový má být!

Židé se smířili s čekáním. Stálý advent, dokud nepřijde Mesiáš. Čekání je dobou zkoušky jejich věrnosti Smlouvě. Adónáj je Bůh žárlivý a přísný. Takový má Bůh přece být! Dělá si, co chce, tak je to správné a pochopitelné.

Ale ten Bůh náš přišel na svět jako nemluvně kdesi v Zapadákově, tesař, vyhledávající ztroskotané existence, neměl, kde by hlavu sklonil. Prosil, žadonil o porozumění, o lásku! Bůh! Nepochopi-

te! Neuměl žít bez lidí, kteří ho využívali, pomlouvali, zklamali. Marně je důrazně varoval. Skončil na popravišti před lhostejným posmívajícím se davem. Co s takovým Bohem, narozeným v korytě pro žrádlo a popraveným na kříži? Co s Bohem, vydaným do rukou lidí za živa i v Eucharistii dodnes?

Svět jde svou cestou, ne Jeho – a On nic! Mlčí k Osvětím, k zemětřesením, k hladovým dětem... Smiřte se s tímto nepochopitelným Bohem, bezmocným přesto, že ho věrní bez oddechu upozorňují: Jsi přece všemohoucí! Smiřte se s Bohem! Kdybyste ho pochopili, nebyl by to už Bůh. Počkejte – náš advent se naplní – a to pak bude překvapení!

Jan Rybář

Když končí všechny cesty ve slepé uličce, zbývá jenom cesta vzhůru.

(Franz Werfel)

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

JUDA TADEÁŠ

Socha sv. Judy Tadeáše nám padne do oka hned při vstupu do kostela sv. Kříže u dominikánů na pravém sloupu kaple sv. Šebestiána.

Juda Tadeáš, jehož uctívání trpělo tím, že byl často zaměňován se zrádcem Jidášem, patří k méně známým apoštolům. Zřídka se najde kostel, který je mu zasvěcen. Od 18. století se poněkud zvětšila Judova úcta; apoštol je od té doby vzýván zvláště v těžkých záležitostech.

V Novém zákoně je Juda Tadeáš zmiňován jen zřídka. Při Kristově loučení s apoštolý prý se ho Juda ptal s velkou skromností: „Pane, proč se chceš zjevit nám a ne světu?“

Podle jiné legendy prý Juda Tadeáš působil spolu se Šimonem Horlivcem v

Sýrii, Mezopotámii a Persii a tam byl nakonec zavražděn mágy. Nástrojem činu byl dle této tradice kyj. I památka Simona Horlivce se slaví 28. října, což má ukazovat na společné působení obou

apoštolů a jejich pravděpodobně společnou smrt. Ostatky Judy Tadeáše jsou uchovávány ve svatopetrském dómě v Římě.

Úcta a tradice: po tisíciletí nenesl žádný kostel Judovo jméno. Teprve když v 19. stol. byly na jeho přimluvu zvláštním způsobem vyslyšeny prosby, mnoho věřících začalo vidět v apoštolovi zvláštního ochránce v beznadějných případech.

Z knihy Schauberschindler: Rok se svatými

Tímto příspěvkem končíme s popisem svatých v kostele sv. Kříže u dominikánů! Se svatými v tomto kostele jsme se seznamovali od listopadu 2011.

PASTORAČNÍ PROGRAM NA PŘÍŠTÍ ROK

Rok 2014 vyhlašuje Česká biskupská konference jako **Rok rodiny** (na připomínku Roku vyhlášeného OSN před 20 lety). Ústřední akcí bude Národní pouť rodin 30. srpna 2014 ve Žďáru nad Sázavou.

CHARITA

Pozvánka na koncert

Srdečně Vás zveme na koncert skupiny **KVĚTINKA**, který se uskuteční **20. prosince 2013 v 19:00hod.** v kostele **sv. Mikuláše**. Výtěžek koncertu je věnován **Dennímu stacionáři sv. Damiána**. Vstupné je dobrovolné! Přijďte a podpořte dobrou věc!

*Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo*

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Soucit a utrpení

Soucít může být těžší než utrpení, poněvadž utrpení má své přirozené hranice, zatímco soucit nekončí, drásá člověka, ale nezabíjí.

„Vím z vlastní zkušenosti a hlavně ze svého mládí, že mě lidské utrpení činilo především nesmělým“. Nějaký čas mi dělalo potíže přiblížit se k trpícím: cítil jsem jakoby výčitku, že oni trpí, zatímco já jsem ušetřen. Mimoto jsem se ostýchal, poněvadž jsem se domníval, že všechno, co jim mohu povědět, je málo – prostě proto, že oni trpí, a ne já. Je trochu pravdy v přísloví, že, zdravý nemocnému nevěří, i když by se toto tvrzení dalo obrátit, protože i nemocný těžko chápe zdravého: zvláště nemůže porozumět tomu, že též zdravý, i když jinak, trpí jeho utrpením.

Ale období nesmělosti přešlo, když mě pastorační služba vedla ke stále čas-

tějšímu setkávání s trpícími. Musím tu ještě dodat, že ono období s převládající nesmělostí přešlo hlavně proto, že mi pomohli právě sami trpící. Tím, že jsem se s nimi stýkal, postupně jsem se přesvědčoval, až jsem se úplně přesvědčil o tom, že mezi jejich utrpením jako objektivní skutečností a jejich osobním vědomím téhož utrpení existují úplně nečekané relace. Mým největším zážitkem bylo, když jsem slyšel z úst velmi těžce nemocného člověka toto vyznání: „Otče, ani nevíte, jak jsem šťastný!“

Měl jsem před sebou člověka, který ve Varšavském povstání ztratil všechno a sám byl připoután na lůžko jako těžký invalida. A tento člověk, místo aby žehral na svůj osud, mi říká: „jsem šťastný“. Ani jsem se nezeptal proč. Beze slov jsem pochopil, co se muselo odehrát v duši toho člověka, jak mohl probíhat celý proces – ale především: kdo to

v něm mohl dokázat. Od té doby jsem se setkával s trpícími velmi často, navštěvoval jsem je v nemocnicích – a často jsem nacházel stopy téhož procesu, rozeznával jsem jeho různá stadia i různé modifikace. Poznal jsem lékaře, ošetřovatelky a další lidi, kteří dokázali připravit cestu k tomuto mystickému procesu.“

Papež Jan Pavel II. by mohl vyprávět, že takové lékaře a ošetřovatelky viděl u vlastního lůžka a že utrpení zakusil sám na sobě (po atentátu 13. května).

Z Getseman a Kalvárie víme, že Syn Boží se ocitl ve stejné situaci, ve které se na této zemi nachází každý člověk, který zápasí s tíhou zla. Ocitl se na straně trpícího člověka. A z tohoto místa umírání vyhlásil království Boží, pravdu

o lásce, která je silnější než utrpení a silnější než smrt.

Věříme, že tím, že na sebe vzal tíhu zla, nad zlem zvítězil. Zvítězil nad hříchem a smrtí. *Do základu utrpení narouboval sílu vykoupení a světlo naděje.* I o to se dělí s každým člověkem. Trpící lidé, se kterými jsem se mohl setkat ve své pastorační činnosti, vydávali o tom svědectví a ještě to každý den přede mnou dosvědčují.

Kristus vrátil nemocným zdraví, slepým zrak, hluchým sluch, vzkřísil Lazara. Ale všem, kteří trpí, ať zlem morálním, nebo fyzickým, *nepřestává nabízet tento roub vykoupení*, který přichází z jeho kříže a jeho zmrtvýchvstání.

*Z knihy A. Frossarda: Nebojte se!
Dialog s Janem Pavlem II.*

JUBILEJNÍ ROK 2013 – Sv. Cyrila a Metoděje

KŘESŤANSKÉ MISIE

Všechno co máme po předcích, je poznamenáno křesťanstvím. Máme-li mluvit o české kulturní krajině, patří k ní barokní kostel a selská stavení jak je maloval Lada.

Cyrlometodějská mise nebyla sice první v našich zemích, ale ujala se na dlouhý čas, dobře zakotvila. Vždyť sv. Václav byl vychován ve dvou kulturách. První projevy o něm a o sv. Ludmile jsou slovanské!

Byly tady dvě koncepce. Ta, která tu byla dřív, byla latinská. Měla několik proudů. Jeden ze severní Itálie, tedy až od Raveny, to už není sever. A to bylo koneckonců také z prostředí víceméně byzantského. Druhý proud byl tady od Bavor - to byla anglická mise. Navíc je třeba pro správné pochopení věci si uvědomit, že v latinském proudu byli kněží hradní kněží, v slovanském nikoli. Spočítáte-li tu spoustu kostelů, která tady byla - vždyť něco tak velkolepého, jako je Pohansko, kde je jich obdivuhodně mnoho, kolem dokola ve světě nenajdete

-, zjistíte, jak to bylo fantastické. Bylo to něco jedinečného a úžasného!

Takže on to byl dokonce i konflikt místní. Nejen to: on to byl v podstatě papežův boj o Balkán. Sice ne o celý - v okolí Ochridského jezera bylo pět patriarchátů, které držel papež a které by nejraději pro sebe získala Byzanc. To není žádná legrace, to bylo velmi, velmi spletné.

Naší představou je, že křesťanství do našich zemí mohla přinést mise z Východu - a ta že byla spjata s vlivem východní kultury, latinská že přinesla s křesťanstvím naopak vliv kultury západní.

Cyryl a Metoděj byli, abych tak řekl, přísně západní, ačkoliv přišli z Východu. Liturgie, kterou přinesli, to byl jakýsi třetí výtvar, cosi mezi Východem a Západem.

Mocensky to byla záležitost feudalismu - a to je záležitost západní. Přišla ze Západu. I geograficky, to znamená přes německy mluvící území. Na Východě, tam žádný feudalismus nebyl, tam byly poměry úplně jiné. A tak např. sv. Vojtěch, který to tady chtěl nebo měl

dělat, byl vlastně v tom feudalismu jakýmsi revolucionářem proti němu! Měl sice západní vychování, sám však byl českého rozumu. Ze Západu přinesl předzvěsti tzv. boje o investituru, tj. vysvobození Slova Božího ze závislosti na stávajícím státním systému. Na Východě překážel césaropapismus, na Západě to byli feudálové, a ti byli víceméně „barbarskými burany“ oni si drželi duchovní jako své „domovníky“: pán lovil, kněz vedl písemnosti, protože to uměl, tj. vedl i záležitosti týkající se hospodaření. - Sv. Vojtěch byl proti tomu. On předběhl svou dobu, protože věděl, že je třeba dosáhnout toho, aby kněží nebyli závislí na hradních pánech, ale jejich závislost byla dána přímo hierarchií církevní, tzn., aby byli závislí přímo na biskupovi.

Proto ho asi tak tvrdě „zbrzdili“. Protože páni Přemyslovci začali mít vítr ze svých drahých příbuzných Slavníkovců. Oni ti Slavníkovci byli jakousi jejich větví, příbuzní nějak také i s říšským dvorem, s císařem. Zdá se, zda nebyla celá Vojtěchova smrt objednána z Prahy, protože zabili jenom jeho, průvod nechal být. A v něm měl Vojtěch bratra!

Z knihy: Z. Vyšohlíd Rozhovory před věčností s Msgr. J. Reinsbergem

Syn Boží se stal pro tebe člověkem. Vysvobodil tě od smrti a povolal ke království. Jak bys tedy ty, který jsi tolik dosáhl a dosahuješ, neměl slavit svátek po celý svůj život? Ať proto nikdo není smutný pro chudobu nebo pro nemoc či pro obtíže. Vždyť všechn náš čas je svátek. Proto také praví Pavel: »Radujte se v Pánu vždycky, opět pravím, radujte se.

Sv. Jan Zlatoústý

ROK VÍRY

VÍRA ZRAJE KRIZEMI

Krize je bodem zlomu

Pro slovo krize se v čínštině používá dvou znaků: první znamená „nebezpečí“ a druhý „příležitost“. Krize je bodem zlomu. A podle toho, kam se člověk přikloní, najde buď nebezpečí, nebo nové možnosti.

Víra může dozrát pouze krizemi

I v procesu víry dochází zákonitě k pochybnostem a krizím. Ty pohlcují naše staré vztahy k Bohu a umožňují vznik vztahů nových. Víra může dozrát pouze krizemi. Vždyť totéž platí i o našich mezilidských vztazích: od počáteční křehlosti rostou ke stálosti zkouškami pochyb a krizí. Pokud neztroskotají...

Mnozí lidé často nechápou a odmítají krize víry. Neuvědomují si, že nikdo nemůže říci smysluplné a svobodné „ano“, dokud nemá možnost říci i „ne“. Je tedy velice zhoubné pokoušet se potlačovat pochybnosti u lidí, kteří procházejí údobím krize. Potlačované pochyby se vracejí a vyrážejí nové kořeny.

Cesta temnotou pochyb a krizí – i když je bolestná – je pro zrání v procesu víry zcela nezbytná.

Nutnost zakusit setkání s Bohem

Mnozí z nás se věnovali studiu o Bohu. Učili jsme se z paměti odpovědi z katechismů, studovali jsme v teologických seminářích. Nechalo nás to ale pusté, osamělé a izolované – tak, jako když jsme se studiem začínali. Neboť čistě rozumový postup může být překvapivě sterilní.

Co potřebujeme doopravdy, je setkání, které pronikne naší osobu ve všech

složkách. Celou svou bytostí totiž člověk pozná i to, co jeho rozum nikdy nepochopí.

Upravovat svou představu Boha

V procesu víry je naší nejdůležitější potřebou stále upravovat svou představu Boha, který je vždy nekonečně větší a miluje daleko víc, než může naše mysl obsáhnout.

Proto musíme Boha studovat v jeho slově zjevení, zvláště jak se nám sám zjevil v Ježíšově lidství. Ne však jenom studovat. Je třeba zakusit nové živé zkušenosti v setkání s Bohem. Je třeba jej poznávat z bezprostřední zkušenosti. Je třeba se modlit, vést s ním dialog. Je třeba říci mu tak čestně, jak dokážeme, kdo jsme, a obrátit k němu své schopnosti vnímání, aby nám řekl, kdo je on sám.

Máš rozumové problémy s vírou?

Snaž se poznat Ježíše! Neztrať se ve zmatku abstraktních idejí. Nikdo cestu k víře nemůže odvodit pouze rozumem. Vždyť i všechny lidské řeči o kráse nejsou tak krásné, jako jeden květ fialky.

Máš problémy s Církví?

Většina z nás je má. Mnoho z nás nese jizvy špatných zkušeností. Nenech se ale odvrátit trapnými zjevy v putujícím Božím lidu. Nenech se zbavit odvahy zkušeností lidské slabosti. Poznej Ježíše Krista! On ti pomůže vidět věci v jeho světle.

Zdají se ti svátosti nevěrohodné?

Odpuzuje tě to? Poznej Ježíše! On ti dá poznat, jak se s ním (nejen) ve svátostech můžeš setkávat. Pomůže ti najít ži-

vot a smysl i v Bibli, jejímiž slovy promlouvá.

Jestliže by mše, svátosti a modlitby církve nebyly místem setkání s Ježíšem, pak by neměly smysl. Někdy se nám tyto úkony zdají prázdné, zdá se, že na náš život nemají velký vliv. Snad jsme chodili na náboženské obřady z mrzutého pocitu povinnosti, nebo abychom si vyprosili nějakou Boží přízeň: měli bychom tam však chodit kvůli setkání s Ježíšem Kristem a zároveň vyhledávat i další formy setkávání s ním.

Je třeba poznat Ježíše Krista! Nejde o to dozvědět se o něm, ale poznat ho, setkat se s ním!...

Apoštolové Tomášovi řekli: „Viděli jsme Pána.“ On jim ale odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruku stopy po hřebecích a dokud nevloším do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“ (Jan 20,25)

*(Dle J. Powella)
Převzato z internetu*

INFORMACE – bude vás zajímat

Adventní duchovní obnova

6. – 8. 12. 2013 - Adventní duchovní obnova pro všechny v Břežanech u Znojma, vede P. Andrzej Bystrzycki, s sebou: Bibli, otevřené srdce. Pro účastníky ze vzdálenějších míst možnost ubytování v pátek od 16:00 – s sebou navíc přezůvky a spacák. Začíná se v pátek

večeří v 18:00 hod., v 19:30 mše sv. Končí se v neděli obědem. Příspěvek dobrovolný.

Příhlášky do 2. 12. 2013 u sestry Františky: mobil: 732 264 991; e-mail: frantiska.hedvik@seznam.cz

Zájezd do Arménie

Diecézní centrum pro seniory Hradec Králové srdečně zve na mimořádný poutní a poznávací zájezd do Arménie, který se uskuteční ve dnech 20. až 26. května 2014.

Proč právě do Arménie? Arménie je první křesťanská země, kde pramení biblické řeky Eufrat a Tigris a nad kterou se tyčí mýty opředená hora Ararat, na níž se zachytila Noemova archa... Díky misiím apoštolů Bartoloměje a Tadeáše, kteří zde zemřeli mučednickou smrtí, přichází křesťanství do této země již v letech

35 až 60 po Kristu. Jistý čas zde působili i apoštolové Tomáš, Šimon, Matouš a Jan. Působil zde i sv. Řehoř, díky kterému v roce 301 povýšil král Trdat III. křesťanství na státní náboženství.

V případě zájmu o tuto cestu kontaktujte prosím organizátory co nejdříve, ale nejpozději do 20. 12. 2013 na tel.: 737215328 nebo [e-mailu: dcs@bihk.cz](mailto:dcs@bihk.cz) Podrobný program naleznete také na webu www.dcskhk.cz

Veronika Čepelková

Mnozí lidé si neví rady, co si počít s naštvaností z politiky

Mnoho lidí je dnes oprávněně rozpačitých a rozhořčených z politické situace u nás. A mnozí neví, co s tím. Kromě nadávání na politiku existují nejrůznější možnosti, jak se do řešení věcí veřejných zapojit. Jednou z těchto možností, která je dostupná úplně každému (křesťanovi), je možnost se za politickou situaci u nás vytrvale a společně modlit.

„Adoptuj si politika“

Na výročí listopadové revoluce se 17. 11. 2013 spustila zcela nová iniciativa „Adoptuj si politika“, která lidi spojuje v jakési modlitební strážnici nad našimi politiky. Každý, kdo se do iniciativy zapojí, obdrží jednoho politika, za něhož se bude pravidelně přimlouvat. Adoptovat politika k modlitbě si může buď jednotlivec, anebo rodina, společenství, komu-

nita, farnost, sbor... Cílem projektu je motivovat lidi ke společné a vytrvalé modlitbě za konkrétní politiky, kteří v poslanecké sněmovně, senátu, vládě a ve funkci prezidenta ČR rozhodují o zákonech a o celkovém směřování naší země. Nejde o propagaci nějakých politických stran ani o prosazení jakéhokoli politického názoru.

„Adoptuj si politika.cz“ vychází z dobře fungujícího slovenského projektu „Adoptuj si politika.sk“, který byl spuštěn 1. ledna 2013, v den 20. výročí vzniku Slovenské republiky. U nás projekt začal symbolicky 17. listopadu – na výročí sametové revoluce.

Do projektu se lze zapojit prostřednictvím webové stránky [„Adoptujsipolitika.cz“](http://Adoptujsipolitika.cz).

MUSICA SACRA bez hranic 2013

V neděli 27. října se Eggenburg rozezněl hudbou inspirovanou křesťanskou vírou. Jeden z koncertů tradičního festivalu Musica sacra tentokrát hostilo rakouské starobylé město s bohatou historií a pestrou architektonickou výbavou. Musica sacra, jak název napovídá je festival hudebních těles, které své hlasy věnují hudbě spojené s křesťanskou vírou a především s liturgií v kostelích.

Koncertu v Eggenburgu se účastnilo celkem pět sborů ze tří států Evropy. Sbory se seskupily na hlavním náměstí, kde přehlídka oficiálně začala přivítáním starosty. Každý sbor zazpíval krátkou

skladbu, kterou se představil ostatním sborům a přihlížejícím. Náš sbor začal z vesela lidovou písní „Nepij Jano nepij vodu“. Poté následoval sbor ze Slovenska složený ze studentů bratislavské konzervatoře. Dalším sborem byl Kirchenchor Reinprechtspölla, který se rozhybal v rytmu spirituálu. Cantemus Wien zachovali důstojnou tvář a představili se liturgickou skladbou. Na poslední tóny latinské skladby domácího eggenburského sboru Die Chöre in Eggenburg navázala společně zazpívaná hymna festivalu Laudate omnes gentes – Ať tě pane chválí všechny národy. Píseň

výstižně vyjadřuje hlavní myšlenku celého festivalu. Po doznění písně se sbory za doprovodu organizátorů a eggenburského orchestru vydali napříč městem na jakousi promenádu. Zdejší orchestr v čele s dirigentem a dvěma dámami oblečenými v dobových kostýmech byl složen především ze žesťových nástrojů a vše uzavírala skupina bubeníků

Každý sbor měl potom určený čas na zkoušku v kostele. Od půl čtvrté se kostel začal plnit prvními příznivci chrámové hudby. Kostelní lavice byly

obsazeny téměř do posledního místa, když

zazněla první slova na uvítanou. Návštěvníci hned na úvod mohli slyšet dvě společné písně. Poté následovala přehlídka jednotlivých sborů, které si připravily několik písní jako ukázkou svého působení na poli chrámové hudby. Chrámový sbor svatého Kříže se představil písněmi: *Ite, confitemini* - Jan Campanuse Vodňanský, *Panis angelikus* - Claudio Casciolini, *Fit porta Christi pervia* - Kryštof Hecyros, *Miserere mei, Deus* - Antonio Lotti, *Confitebor tibi Domine* - František Xaver Brixl. Neopomenuli jsme ani českého velikána

Leoše Janáčka, kterého jsme vzpomenuli skladbou *Graduale*. Poslední vystupoval sbor konzervatistů ze Slovenska, který si připravil ukázkou z pásma o Cyrilu a Metodějovi od Pavola Kršky na počest našim věrozvěstu. 1 150 let od jejich příchodu si letos připomínáme nejen my, ale i Slováci. Koncert na závěr završily další dvě společné písně, a velké poděkování organizátorům a účinkujícím. Na své si přišli všichni. Koncert byl průřezem duchovní hudby od starých latinských zpěvu, rytmických spirituálů až po současnou hudbu. Pole duchovní hudby je ohromně rozmanité, proto by byla škoda snažit se mu dát hranice. Brněnský biskup k festivalu *Musica sacra* vzkázal: „Poselství víry a liturgie je prostředím, ze kterého vyrůstaly a vyrůstají inspirace umělců všeho druhu. Výtvarných umělců, jak vidíte kolem sebe, umělců, kteří spojují hudbu a slovo a jistě také těch, kteří jsou umělci života. Touto hudbou jsou překonávány nejen politické hranice států, ale u vnímavých lidí i hranice, za kterými je možné nově vidět sebe, lidi blízké i vzdálené, přátele i nepřátele, a mnoho dalšího. Spojovat velké i malé věci svého života s Bohem znamená prožívat zármutek i radost, chvění i pevnost, zahanbení i odvahu, a také objevovat víru jako dar k absolutně největšímu umění, k umění života.“
Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle.

E. Juráková

PROČ SE NÁM NARODIL

Ve dvou zahraničních časopisech jsem sledoval anketu „Moje pojetí Bo-

ha“. Bylo mně z toho smutno. Lidé se pokoušeli o duchaplné odpovědi, ale

zřejmě nechali bokem (nebo nikdy nečetli) Aristotela, Augustina, Pascala – a Nový Zákon. Jakoby neexistovala postava Ježíše Krista. Jakoby on nikdy neřekl, že kdo vidí jeho, vidí Boha. Ten Nepoznatelný, nepojmenovatelný, vzdálený, ale tušený Nesmírný se dokázal představit lidem tak přesvědčivě, že veškeré tápání kolem Absolutna pominulo. Pominulo? Kdepak! Zapomnělo se, že Váno-

ce, ty první Vánoce, přinesly jasný obraz toho Konkrétního, v Kristu blízkého, shovívavého Absolutního. To je první důvod příchodu Krista: abychom poznali, jaký vlastně Bůh je. Druhý důvod je Jeho Pozvání, ustavičný dar pod zelený strom lidské naděje.

J. Rybář: Kam jdeme?

PANNA MARIA

...

Je třeba vědět, že Ježíšovo narození z Panny je sice biologicky popsitelná skutečnost, ale na druhé straně je to záležitost především teologická. Ježíš - zachránce, plně Boží Syn a plně člověk - je darovaný Otcem, není jen produktem lidského konání. Mariino panenství zdůrazňuje lidskou bezmocnost a podtrhuje, že záchrana lidstva je Boží dar. A ještě upozornění: Narození Ježíše z panny (tedy bez přičinění muže) není „neposkvřené početí“, ač si to mnozí myslí. Neposkvřené početí je početí Mariino, ne Ježíšovo – Panna Maria byla od svého prenatálního života uchráněna prvotního hříchu, protože na ní byly předem aplikovány účinky Ježíšova vykupitelského díla.

Na Pannu Marii se však díváme nejen jako na matku Ježíšovu, ale také jako na prototyp Církve. Maria vstoupila Zvěstováním do jedinečného vztahu s Bohem a tento vztah má svůj vývoj.

V tomto vývoji zůstává Maria odkázána na Boha. Její panenství není jen prostým faktem. Je úžasným symbolem, který znamená víc než pouhý fakt. Panenství znázorňuje otevřenost Bohu, která trvá v jejím celém životě. Lidsky vzato je Maria člověk,

kteřý vlastně sám od sebe nic nemá – služebnice Páně do konce života. A to je prototyp Církve. Žije z obdarování, nemůže pouze vyvíjet sama aktivitu. Církev je na jedné straně skupinou Ježíšových následovníků, ale zároveň skupinou lidí, kteří očekávají od Boha obdarování. A zde právě je Maria vzorem. V křesťanu se má spojit aktivní i pasivní prvek. Má být tím, kdo následuje Ježíše a má mít zároveň smýšlení Mariino, mít její otevřený a přijímající životní postoj.

Je tedy žádoucí vidět Pannu Marii v první řadě jako pokornou služebnici, říkající Bohu „ano“. Teprve potom lze přidávat další predikáty: Královna, vyvýšená nad anděly ... Chceme-li vidět Pannu Marii správně, musíme v ní vidět člověka Bohem plně obdarovaného, který toto obdarování s maximálním souhlasem a porozuměním přijal. Tak se vyhneme jejímu zbožštění, ani jí neponížíme. Maria je úctyhodným člověkem, protože je úžasným Božím výtvozem, zrcadlícím Boží slávu.

Ježíš je klíčovým řešením našeho života. To je to, oč zde neustále jde. Vnímat Ježíše jako toho, kdo nám není vzdálený. Kdo řeší základní otázky našeho života.

Z knihy A. Opatrný: Credo

KDYŽ TI PŘIPADÁ, ŽE JSI NA VŠE SÁM...

Když si připadáš přehlížená a nemilovaná, když máš pocit, že jsi na všechno sama, hle, On přichází.

Když tě trápí výčitky, když ti dochází, co všechno jsi pokazil a na co nestačíš, když tě deptá tvoje nedokonalost, hle, On přichází.

Když tě druzí nedoceňují, když přehlížejí tvoje schopnosti a obdarování, když se ti nedostává uznání, hle, On přichází.

Přichází k tobě Ten, kdo tě miluje bez výhrad až do krajnosti, kdo tě zbavuje tvých hříchů a vrací ti důstojnost královského syna, královské dcery.

Je ti blízko v každé situaci.
Přichází i právě teď.

Pavel Semela Převzato z www.vira.cz

CO JSOU TO „RORÁTY“?

K adventní době neodmyslitelně patří také rorátní mše svaté. Čím jsou tak specifické?

Roráty jsou liturgicko – hudební formou ranní mariánské mše svaté, které se konají v adventní době. Název je odvozen od vstupního zpěvu (Introitus) čtvrté neděle adventní, který začíná slovy: „Rorate coeli desuper“ (Rosu dejte, nebesa, shůry). Původ rorátů sahá až do doby vlády Karla IV., jenž zavedl celoroční praxi votivních mší k Panně Marii. K těmto mším se připojila tradice litur-

gického zpěvu, jež svého vrcholu dosáhla v 16. století.

Časně ráno pořádané rorátní mše svaté doprovázené nádhernými liturgickými zpěvy se u nás před koncilní obnovou konaly denně v průběhu celého adventu prakticky ve všech farních kostelech. Přestože žádný jiný národ nemá tak bohatě rozvinutou rorátní tradici, ve druhé polovině 20. století u nás zájem o roráty opadl. V poslední době se tato tradice obnovuje.

Jiří Prinz, tisk.cirkev.cz

O Vánocích slavíme narození Boha v nás. To vyjádřil Angelus Silesius ve známých verších: „Byť Kristus v Betlémě se tisíckrát narodil, jsi ztracen, dokud se i v tobě nenarodil.“

A. Grün

Pořad svátečních bohoslužeb o vánocích

K o s t e l :	24.12.	25.12.	26.12.	31.12.	1.1.
sv. Mikuláš	15.00 pro děti 24.00	9.00	9.00	15.00	9.00
sv. Kříž u dominikánů	7.00*	7.00* 8.00 10.00 18.00	7.00* 8.00 10.00 18.00	7.00* 17.00	7.00* 8.00 10.00 18.00
sv. Alžběta		11.00	11.00		11.00
sv. Václav v Louce	21.00	8.00	8.00	16.00	8.00
sv. Markéta – Přímětice	22.00	9.30	9.30	17.30 23.30 adorace	9.30
Kuchařovice	16.00 dětská	8.00	8.00	14.30 adorace	8.00
Mramotice	-	11.00	11.00	15.15 adorace	11.00
Citonice	20.00	11.00	11.00	16.00	11.00
sv. Hippolyt - Hradiště	22.00	10.30	10.30	10.30	10.30

* v kapli mnišek dominikánek

• **Farnosti, spravované z Louky:**

24.12. na Štědrý den: mše sv.: **Hnanice** - 16.00 h, **Konice** - 21.30 h, **Havraníky** - 23.00 h, **Šatov** - 24.00 h. V další dny pak bude program jako obvykle: 25. 12., 26. 12. a 1. 1. - jako v neděli.

MIMOŘÁDNÁ PŘÍLEŽITOST KE SV. ZPOVĚDI

U sv. Jana Kř. – u kapucínů: čtvrtek **19. 12.**, pátek **20. 12.** a pondělí **23. 12.** od 15 do 17 h;

U sv. Kříže: pátek **20. 12.** – 15 - 18 h; sobota **21. 12.** – 15 - 18 h; pondělí **23. 12.** – 14 - 18 h;

U sv. Václava v Louce: středa **18. 12.** od 17 h

U sv. Hippolyta na Hradišti: neděle **22. 12.** od 17 h do 18 h

U sv. Markéty v Přímětích: neděle **22. 12.** 18.30 – 20.00 h a ve všední den přede mší svatou

U sv. Floriána v Kuchařovicích: čtvrtek **19. 12.** 16 – 17 h

U P. Marie Bolesné v Mramotích: středa **18. 12.** po mši svaté 17:30 – 18:30 h

U sv. Jana a Pavla v Citonicích: **20. 12.** 15:30 – 16:30 h

Informace z Přímětic:

- Ve farnostech bude rozvoz betlémského světla upřesněn ve farním zpravodaji.
- V Příměticích proběhne Tříkrálová sbírka v sobotu 4. 1. 2014. Zahájení pro koledníky v 9:00 mši svatou ve farním kostele. V Citonicích bude upřesněno.
- O jarních prázdninách opět pořádá přímětický tým pobyt pro mládež na horách. Bližší informace ve farním zpravodaji a u kněží.

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 7 h u **Mnišek dominikánek je mše svatá** s možností účasti věřících. Vstup klášterem Dolní Česká 1 do 6.55 h. V kostele u sv. Kříže ranní mše sv. v 6.45 h nebudou.
 - Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.
 - Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.
 - Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.
 - Každé pondělí před večerní mší sv. u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.
 - Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.
 - Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.
 - Každé druhé úterý v měsíci od 16. h do 17. h v kostele sv. Kříže **adorace za ochranu nenarozeného života**, (v zimních měsících ve farní kapli)
 - Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.
 - Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.
 - Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.
 - Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.
 - Každý pátek v 8 h u sv. Hippolyta na Hradišti mše sv. (ve středu v 18 h mše sv. zrušena).
 - Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.
 - Každou sobotu v 9 h v **pensionu na Vančurově ul.** ve společenské místnosti mše sv.
 - Každou sobotu v 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

- 1. 12. **1. adventní neděle** – svěcení adventních věnců; v 16,30 h **zahájení Znojemského Adventu** na nám. TGM; v 17,15 h **zpívané nešpory** v kostele sv. Mikuláše
 - 5. 12. v 9 h mše sv. u sv. Mikuláše při kněžské rekolekci (v 8 h mše sv. nebude)

- 5. 12. ve 20 h **adorace** před l. pátkem u sv. Mikuláše.

- 6. 12. **svátek sv. Mikuláše, hlavního patrona města; 1. pátek:** mše sv. v 8 u sv. Mikuláše; od 15 h adorace a sv. zpověď u sv. Mikuláše; v 17 h mše sv. P. Jan Hanák; Mikuláš pro děti v kostele.

- 7. 12. **1. sobota** - v Hl. Mašůvkách v 17 h **měsíční pouť** – P. Pavel Pacner; autobus v 16 h ze Znojma.

- 8. 12. **2. neděle adventní;** v 17 h **zpívané nešpory** u sv. Mikuláše.

- 9. 12. o **Slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie** (přesunuto z neděle) – u sv. Kříže bude mše svatá navíc také v 10 hodin. Ostatní mše sv. jako ve všední den;

- 13. 12. v 17 h **mše sv. pro děti** v kostele sv. Jana Kř.

- 15. 12. v 15 hod **měsíční pouť za víru** v příhraničí v popické kapli

- 23. 12. v 17 h **přivítání Betlémského světla ve Znojmě** na Horním náměstí, pak průvod na náměstí TGM a

malý živý Betlém u kapucínského kostela. Vzít sebou lampičky a zvonky.

- 29. 12. Svátek Svaté Rodiny – **obnova manželských slibů.**

ROK 2014

- 2. 1. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před l. pátkem.

- 3. 1. **první pátek** od 15 h adorace a sv. zpověď v kap. kostele.

- 4. 1. **první sobota** v 17 h měsíční pouť v Hl. Mašůvkách, autobus ze Znojma v 16 h.

- 5. 1. při nedělní mši sv. v 9 a v 11 h **žehnání vody**, křídly, kadidla a zbožných předmětů.

- 6. 1. **Zjevení Páně** mše sv. v 8 a v 17 h v kapucínském kostele.

- 12. 1. **Křtu Páně** – mše sv. jako v neděli, končí vánoční doba.

Betlém v kostele sv. Mikuláše je přístupný denně 9,00 – 19,00 h

ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ KONCERTY

30. 11. v 17h v Louce – 1. adventní koncert - Ensemble Guillaume (komorní sbor L. Vendla)

3. 12. v 17 h **koncert u sv. Mikuláše** Schola gregoriána.

7. 12. v 17h v Louce – 2. adventní koncert - Varhanní koncert Michala Novenka

9. 12. v 17 h u sv. Alžběty – ZŠ z Louky

11. 12. v 18 h u sv. Mikuláše – Sdružení V. Nováka

14. 12. v 17h v Louce – 3. adventní koncert - Koncert žáků a pedagogů ZUŠ Znojmo

15. 12. v 17 h u sv. Mikuláše – pro Gymnázium

20. 12. v 19 h u sv. Mikuláše - Květinka

21. 12. v 17h v Louce – 4. adventní koncert - Anglická chrámová hudba (Znojemské žestě, sbor a hudebníci z Louky)

26. 12. v 15,30 h u sv. Kříže – **Znojemský komorní orchestr, sbor od sv. Kříže a sólisté.**

26. 12. v 18 h u sv. Mikuláše **Cimbálové koledy.**

27. 12. . v 17 h v kostele sv. Jana Kř. **koncert folkové skupiny** Kdousovska schola.

VÝSTAVA BETLÉMŮ

1. 12. – 12. 1. 2014 v Louce Výstava betlémů a vánočních pohlednic; otevřeno: v sobotu 14 – 17 h; v neděli a svátky 9.30 – 11.30 h, 14 – 17 h, 24., 30. a 31. 12. vždy v 14 – 16 h; jinak dle dohody.

VÁNOČNÍ PŘÁNÍ OTCE BISKUPA

Vánoce nejsou jen pokojná idyla s anděly.
Bůh přichází jako světlo přemáhající temnoty.
Těm, kteří ho přijali, přináší pokoj.
Pro ty, kdo ho nepřijali, se stává kamenem úrazu.

Tajemství Vtělení a tajemství zla jsou těsně vedle sebe.
Do zla, které se někdy zdá být jako nepropustná temnota,
vstupuje světlo v podobě proroky přislíbeného dítěte.
To je pravý důvod vánoční radosti.
Toto dítě je nadějí i tvého vítězství,
aby ses i ty mohl stát nadějí pro všechny kolem sebe.

Za to se modlím a k tomu vám všem žehnám.

*Vojtěch Cikrle
biskup brněnský*

Aleluja – Aleluja – Aleluja

Narodil se nám Kristus Pán,

Radujme se!

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontakt. adr. redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce.
Vychází 10× ročně (mimo prázdniny). Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.
Tisk Tiskárna Wega, Znojmo
